

D. O. M.
POSITIONES ANATOMICÆ
ET
CHIRURGICÆ.

PANARITIUM, digitorum affectio est quæ nec simplicior, nec complicatior, cujusque nec facilius nec operosior curatio. Discriminum hujusce morbi ratio, à partium, quas afficit, structurâ, officio & indole repetenda; id circò de extremitatis superioris anatome, ad Panaritiarum curationem necessariâ, rationem reddere operæ pretium erit.

PANARITIUM, Græcis *παγονία*, quod in extremo digiti situm sit, morbus est inflammatorius, tumore majori minori-ve se se exhibens. Pro quadruplici hujusce tumoris sede, qua-

quor paronichiarum species assignaverunt Chirurgiæ protomagistri.

PRIMA cutem leviter obsidet cum tumore, rubore, tensione, calore & dolore; secunda, cutem imò & membranam adiposam occupat, iisdem symptomatis, sed majoribus, dolore præsertim acutiori, stipata.

SÆPIÙS in tendinum vaginis situm habet Panaritium, vix ullo aut planè nullo in extremo digiti concomite tumore: hujus-
tertiae speciei tanta mali sævitie, ut nisi efficaciora artis suppeditentur auxilia, delirium, convulsiones accersat, miserrimosque tandem inter cruciatus animam æger exhalaturus sit.

PROFUNDIÙS denique haud infrequenter situm est Panaritium, in ipso scilicet phalangæ periosteio, vel inter os & periosteum sine tumore, rubore, aut vix ullo; multum dolet æger, remissiùs tamen quàm in tertiâ specie.

PANARITIORUM causa proxima eadem est ac alterius cuiuslibet inflammationis; itaque exoritur nunc ab externis, pungentibus præcipuè, nunc verò à diathesi fluidorum acri & vitio quodam sæpiùs inquinatâ.

DIAGNOSIS ex præfatis deducenda.

TERTIA species periculosior est aliis ratione sedis & symptomatum tum essentialium, tum adventitiorum: pus vaginam inter & tendinem serpit, eorum substantiam vellicat, corrodit; hinc omnia exandescunt, fiuntque inflammationes, abcessus, uti in flexurâ cubiti, infra axillas, imò & gangræna.

PHALANGAM non rarò corrodit Panaritium quartæ classis; acerbissimum excitat dolorem, gravissimaque, si ad extrema venerit, accersit mala.

PARONICHIARUM primæ & secundæ classis haud ardua curatio; resolutione aut brevi levique suppuratione facili negotio curantur: eas tamen, secundam potissimum, si congrua sat & citò

non adhibita fuerit therapeia, tertiam in speciem degenerasse observatum est.

A remediis tum internis tum externis, à scalpello denique paronichiarum instituenda curatio.

PARONICHIAE cuticulam inter & cutem sedentis expedita Medicina: si sub epidermide puris adsit collectio educatur; tunc veluti sponte sua non nunquam sanescit.

Si sub ungue humoris stasim reperieris, & extollatur unguis ipse, eadem quâ sublevatur proportionem, subito pro re nata vel scindatur, vel secetur, & juxta praxim vulnus curetur.

Si profundius hæreat malum, cutemque imò & membranam adiposam afficiat, resolventium aut suppurantium ope sanetur.

Si propè articulum & extrà vaginam aperiendus tumor adsit; hunc, ad tendinis flexoris salutem, scapello, non verò causticis ut potè perniciosus, è latere aperiendum legitima docet praxis.

Si celebratae operationi succedat hæmorrhagia idoneâ sistatur compressione.

PRO variis quæ sæviunt in tertiâ specie symptomatis, diversa medendi-ratio: hinc si vividissimus ægrum dolor exagitet, si major adsit partis inflammatio, venæ sectiones plus minus-ve repetere cataplasmata anodina, emollientia super imponere non procrastinabit sciens Chirurgus.

Si mali non desectat savities, pessimis ægri rebus puris expectaretur confectio; citò debelletur tumoris tendinis que vaginæ incisione.

Si super musculum quadratum reptans pinguedo in purem abierit, quàm citissimè aperiatur focus.

Si ob puris sub aponevrosi palmari effusionem; usquè ad principium tendo graviter afficiatur, ipsum-ve ligamentum annu-

fare vitiatum fuerit, ad compescenda quæ ex inde sobolescunt accidentia, utriusque sectio nonnunquam ineluctabilis.

Ad fauciati aut detecti tendinis curationem, ab unctuosius diligenter abstinendum, sed ad balsamica recurrendum.

Si in periosteo sedem fixerit ichor, incisio in os usque instituenda: si verò carie corrosa phalanga reperiatur, hanc, præpostera opitulandi sollicitudine, ferro non amputet Chirurgus; naturæ etenim beneficio, medicaminumque ad exfoliationem idoneorum energiâ curationis opus absolvi sine ulla ferè deformitate haud raro observavimus.

Cæterum, juxta praxim deligetur vulnus congruâque obfirmetur fasciatione.

J. Brignon *Has positiones, DEO JUVANTE, & præside M. PETRO GENTI, Artium in almâ Universitate Parisiensi, & Chirurgiæ Magistro, nec non Scholarum præposito, fieri conabitur PETRUS FABRE, Avenionensis, Artium Liberalium Magister.*

PARISIIS,
IN REGIIS CHIRURGORUM SCHOLIS:

Die Sabati 30ma Octobris 1751. à sesqui-secundâ post meridiem ad Septimam. Anno Domini 1751.

PRO ACTU PUBLICO

E T

MAGISTERII LAUREA:

Typis DELAGUETTE Regiæ Chirurg. Academiæ
Typographi 1751.